

**ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΝΟΣ 573/1968

Περί κυρώσεως της μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου συμβάσεως, περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ**

Πρότασι του Ημετέρου Υπουργικού Συμβουλίου αποφασίσαμεν και διατάσσομεν :

Άρθρον Μόνον

Κυρούται και έχει ισχύν Νόμου η υπογραφήσα εν Αθήναις την 30ήν Μαρτίου 1968 Σύμβασις μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Δημοκρατίας της Κύπρου, αποσκοπούσα εις την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και την αποτροπήν της φοροδιαφυγής της διπλής φορολογίας και την αποτροπήν της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος, έχουσα ως κατωτέρω:

Ο παρών νόμος θέλει ισχύσει από της δημοσιεύσεώς του εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Εν Αθήναις τη 26 Σεπτεμβρίου 1968

Εν Ονόματι του Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α
Β
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΛΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΥΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΚΩΝ. ΠΑΠΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΑΛΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΙΗΣ, ΙΟΥΛ. Μ. ΕΥΛΑΜΠΙΟΣ, ΝΙΚ. ΣΙΩΡΗΣ, Γ. ΓΕΩΡΓΑΚΕΛΟΣ.

Εθεωρήθη και ετέθη η μεγάλη του Κράτους σφραγίς.
Εν Αθήναις τη 27 Σεπτεμβρίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΗΛ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΙΤΟΝ

**ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ
ΚΥΠΡΟΥ**

Υπ' Αρ. 651 της 10 Μαΐου 1968

Διοικητικά Πράξεις και Γνωστοποιήσεις

Αριθμός 289

Ο ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ (ΞΕΝΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ)
ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΙ 58 ΤΟΥ 1961, 4 ΤΟΥ 1963 ΚΑΙ 21 ΤΟΥ 1966)

Διάταγμα δυνάμει του άρθρου 48 (1)

Επειδή δια του εδαφίου (1) του άρθρου 48 του περί φορολογίας του Εισοδήματος (Ξένων Προσώπων) Νόμου προνοείται ότι εάν το Υπουργικόν Συμβούλιον δια Διατάγματος διακηρύξη ότι εγένετο η εν τω Διατάγματι ειδικώς καθοριζομένη Σύμβασις μετά της Κυβερνήσεως οιασδήποτε χώρας εκτός της Δημοκρατίας προς τον σκοπόν όπως παρασχειθή έκπτωσις λόγω διπλής φορολογίας αναφορικώς προς τον φόρον εισοδήματος και οιονδήποτε έτερον παρομοίας φύσεως φόρον επιβαλλόμενον υπό των νόμων της ειρημένης χώρας και ότι είναι σκόπιμον όπως η Σύμβασις αυτή τεθή εν ισχύϊ, η τοιαύτη Σύμβασις θα ισχύη έν σχέσει προς φόρον εισοδήματος ανεξαρτήτως παντός έν οιωδήποτε νόμου περιλαμβανομένου.

Και επειδή κατά την 30 Μαρτίου 1968 εγένετο Σύμβασις μεταξύ της Κυβερνήσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Ελλάδος προνοούσα, μεταξύ άλλων, περί εκπτώσεως λόγω διπλής φορολογίας αναφορικώς προς τον φόρον εισοδήματος και οιονδήποτε έτερον παρομοίας φύσεως φόρον επιβαλλόμενον υπό των νόμων των δύο ειρημένων χωρών :

Νυν, δια ταύτα, το Υπουργικόν Συμβούλιον, ενασκούν τας δυνάμει του εδαφίου (1) του άρθρου 48 του περί Φορολογίας του Εισοδήματος (Ξένων Προσώπων) Νόμου χορηγουμένας αυτώ εξουσίας, διατάττει ως ακολούθως :

1. Το παρόν Διάταγμα θα αναφέρηται ως το περί Αποφυγής Διπλής Φορολογίας Εισοδήματος (Σύμβασις μετά της Ελλάδος) Διάταγμα του 1968.
2. Διακηρύττεται ώδε :
 - i. Ότι η εν τω Πίνακι εκτιθεμένη Σύμβασις εγένετο την 30^{ην} Μαρτίου 1968 μεταξύ της Κυβερνήσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας και της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Ελλάδος.
 - ii. Ότι είναι σκόπιμον όπως η ως είρηται Σύμβασις τεθη εν ισχύϊ.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΠΕΡΙ ΑΠΟΦΥΓΗΣ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ.

Η Κυβέρνησις του Βασιλείου της Ελλάδος και η Κυβέρνησις της Κύπρου.

Επιθυμούσαι την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος, συνεφώνησαν όπως συνάψωσι την ακόλουθον σύμβασιν. Προς τον σκοπόν τούτον ώρισαν ως πληρεξουσίου των:

- Η Κυβέρνησις του Βασιλείου της Ελλάδος την Α. Ε. τον Κύριον Παναγιώτην Πιπινέλην, Υπουργόν επί των Εξωτερικών.
- Η Κυβέρνησις της Δημοκρατίας της Κύπρου την Α. Ε. τον Κύριον Νικόλαον Κρανιδιώτην, Πρεσβευτήν της Δημοκρατίας της Κύπρου.

Οι εν λόγω πληρεξούσιοι επιδείξαντες προς αλλήλους τα πληρεξουσιά των έγγραφα, ευρεθέντα εν απολύτω τάξει, συνεφώνησαν ως ακολούθως:

Άρθρον 1

Η παρούσα σύμβασις εφαρμόζεται επί προσώπων κατοικούντων εις εν ή αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

Άρθρον 2

1. Η παρούσα σύμβασις εφαρμόζεται επί των φόρων εισοδήματος των επιβαλλομένων επ' ονόματι εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους ή των πολιτικών αυτού υποδιαιρέσεων ή τοπικών αρχών, ανεξαρτήτως του τρόπου καθ' ον ούτοι επιβάλλονται.
2. Ως φόροι εισοδήματος θεωρούνται πάντες οι φόροι οι επιβαλλόμενοι επί του συνολικού εισοδήματος ή επί στοιχείων αυτού, συμπεριλαμβανομένων των φόρων επί των κερδών εκ της απαλλοτριώσεως κινητής ή ακινήτου ιδιοκτησίας, των φόρων επί των συνολικών ποσών των ημερομισθίων ή μισών των καταβαλλομένων υπό επιχειρήσεων, ως επίσης και των φόρων επί της υπερτιμήσεως κεφαλαίου.
3. Οι φόροι επί των οποίων η παρούσα σύμβασις εφαρμόζεται είναι ειδικώτερον:
 - α) Προκειμένου περί του Βασιλείου της Ελλάδος:
 - i. Ο φόρος εισοδήματος επί των φυσικών προσώπων.
 - ii. Ο φόρος εισοδήματος, επί των νομικών προσώπων.
 - iii. Η εισφορά υπέρ του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων και πάντες οι λοιποί φόροι επί του εισοδήματος, οι πρόσθετοι φόροι ή λοιπαί εισφοραί, αίτινες επιβάλλονται εντός της επικρατείας του Βασιλείου της Ελλάδος, καλούμεναι εφεξής «Ελληνικός φόρος».
 - β) Προκειμένου περί της Δημοκρατίας της Κύπρου:

Ο φόρος επί του εισοδήματος, καλούμενος εφεξής «Κυπριακός φόρος».
4. Η σύμβασις εφαρμόζεται επίσης και επί παντός ομοίου φόρου ή ουσιωδώς παρομοίας φύσεως φόρων επιβαλλομένων επιπροσθέτως ή αντί των υφισταμένων φόρων.
5. Εις το τέλος εκάστου έτους αι αρμόδια αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών υποχρεούνται όπως γνωστοποιώσι προς αλλήλας οιασδήποτε μεταβολάς επελθούσας εις την αντίστοιχον αυτών φορολογικήν νομοθεσίαν.

Άρθρον 3

1. Εις την παρούσαν σύμβασιν, εκτός εάν άλλως απαιτή η έννοια του κειμένου:
 - α) Οι όροι «Συμβαλλόμενον Κράτος» και «το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος» σημαίνουν το Βασίλειον της Ελλάδος ή την Κύπρον, ως το κείμενον ορίζει.
 - β) Ο όρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει εν άτομον, μίαν εταιρείαν ή οιανδήποτε ετέραν ομάδα προσώπων μετά ή άνευ νομικής προσωπικότητας.
 - γ) Ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οιανδήποτε νομικόν πρόσωπον ή οιανδήποτε ομάδα προσώπων η οποία από φορολογικήν απόψεως θεωρείται ως νομικόν πρόσωπον.
 - δ) Ο όρος «φόρος» σημαίνει ελληνικός φόρος ή κυπριακός φόρος, ως το κείμενον ορίζει.
 - ε) Ο όρος «κάτοικος του Βασιλείου της Ελλάδος» σημαίνει:
 - i. Οιανδήποτε εταιρείαν της οποίας αι εργασίαι διευθύνονται και ελέγχονται εν Ελλάδι.
 - ii. Οιανδήποτε έτερον πρόσωπον το οποίον είναι κάτοικος Ελλάδος δια τους σκοπούς του ελληνικού φόρου και ουχί κάτοικος Κύπρου δια τους σκοπούς του κυπριακού φόρου.
 - στ) Ο όρος «κάτοικος της Κύπρου» σημαίνει:
 - i. Οιανδήποτε εταιρείαν της οποίας αι εργασίαι διευθύνονται και ελέγχονται εν Κύπρω.
 - ii. Οιανδήποτε έτερον πρόσωπον το οποίον είναι κάτοικος Κύπρου δια τους σκοπούς του κυπριακού φόρου και ουχί κάτοικος Ελλάδος δια τους σκοπούς του ελληνικού φόρου
 - ζ) Οι όροι «κάτοικος του ενός Συμβαλλομένου Κράτους» και «κάτοικος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν πρόσωπον το οποίον είναι κάτοικος της Ελλάδος ή πρόσωπον το οποίον είναι κάτοικος της Κύπρου, ως το κείμενον ορίζει.
 - η) Οι όροι «επιχείρησις του ενός Συμβαλλομένου Κράτους» και «επιχείρησις του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν αντιστοιχως επιχείρησιν διεξαγομένην υπό κατοίκου του ενός Συμβαλλομένου Κράτους και επιχείρησιν διεξαγομένην υπό κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους.
 - θ) Ο όρος «αρμόδιαι αρχαί» σημαίνει:
 - i. Δια το Βασίλειον της Ελλάδος το Υπουργείον των Οικονομικών.
 - ii. Δια την Δημοκρατίαν της Κύπρου ο Έφορος επί του φόρου εισοδήματος ή ο εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος αυτού.
2. Οσάκις υπό άρθρου τινός της παρούσης συμβάσεως προβλέπεται (μετά ή άνευ όρων) ότι εισόδημα κτώμενον υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών εκπηγών εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογείται μόνον εις το πρώτον μνημονευόμενον Κράτος ή δικαιούται εις μειωμένον φορολογικόν συντελεστήν εις το έτερον Κράτος και συμφώνως προς την εν ισχύϊ νομοθεσίαν του πρώτου μνημονευομένου Κράτους το εν λόγω εισόδημα υπόκειται εις φόρον αναλόγως του ποσού τούτου το οποίον εμβάζεται ή λαμβάνεται εις το Κράτος τούτο και ουχί αναλόγως του ολικού ποσού τούτου, τότε η εξαίρεσις ή ο μειωμένος φορολογικός συντελεστής εις το έτερον Κράτος κατ' εφαρμογήν του άρθρου τούτου εφαρμόζεται μόνον επί του τμήματος εκείνου του εισοδήματος το οποίον εμβάζεται ή λαμβάνεται εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος.
3. Όσον αφορά την εφαρμογήν της συμβάσεως υπό ενός Συμβαλλομένου Κράτους, πας όρος μη καθοριζόμενος κατά διάφορον τρόπον, θεωρείται, εκτός εάν άλλως το κείμενον ορίζει, ως έχων την αυτήν κατά τους ισχύοντας νόμους έννοιαν εις το εν λόγω Συμβαλλόμενον Κράτος, εν σχέσει με τους φόρους τους αποτελούντας το αντικείμενον της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον 4

1. Δια τους σκοπούς της παρούσης συμβάσεως ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» σημαίνει σταθεράν επαγγελματικήν εγκατάστασιν όπου αι εργασίαι της επιχειρήσεως διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.
2. Ειδικώτερον, ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» περιλαμβάνει:
 - α) έδραν διοικήσεως,
 - β) υποκατάστημα,
 - γ) γραφείον,
 - δ) εργοστάσιον,
 - ε) εργαστήριον,
 - στ) ορυχείον, λατομείον ή άλλον τόπον εξορύξεως φυσικών πόρων,
 - ζ) εργοτάξιον ή κατασκευήν ή εργασίαν συναρμολογήσεως εγκαταστάσεων.
3. Ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» δεν θεωρείται ως περιλαμβάνων:
 - α) την χρήσιν εγκαταστάσεων μόνον προς τον σκοπόν εναποθηκείσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν,
 - β) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν μόνον προς τον σκοπόν αποθηκείσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως,
 - γ) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν μόνον προς τον σκοπόν επεξεργασίας υπό ετέρας επιχειρήσεως,
 - δ) την διατήρησιν σταθεράς επαγγελματικής εγκαταστάσεως μόνον προς τον σκοπόν αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή συγκεντρώσεως πληροφοριών δια την επιχείρησιν,
 - ε) την διατήρησιν σταθεράς επαγγελματικής εγκαταστάσεως μόνον προς τον σκοπόν διαφημίσεως, παροχής πληροφοριών , επιστημονικών ερευνών ή αναλόγων ενεργειών αι οποίαι έχουν προπαρασκευαστικόν ή επιβοηθητικόν χαρακτήρα δια την επιχείρησιν.
4. Πρόσωπον ενεργούν εντός ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, δια λογαριασμόν επιχειρήσεώς τινος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους – πλην πράκτορος ανεξαρτήτου, εφ' ου εφαρμόζεται η παράγραφος 5 – θεωρείται ως έχον μόνιμον εγκατάστασιν εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος, εάν έχει εξουσιοδότησιν και συνήθως ενασκή ταύτην εν τω εν λόγω Κράτει προς σύναψιν συμβάσεων επ' ονόματι της επιχειρήσεως εκτός εάν η δραστηριότης του περιορίζεται εις την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων δια την επιχείρησιν.
5. Επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θεωρείται ως έχουσα μόνιμον εγκατάστασιν εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος απλώς και μόνον επί τω λόγω ότι διεξάγει εργασίας εις το έτερον τούτο Κράτος μέσω μεσίτου, γενικού παραγγελιοδόχου (αντιπροσώπου) επί προμηθεία, ή οιουδήποτε άλλου πράκτορος απολαύοντος ανεξαρτησίαν, εφ' όσον τα πρόσωπα ταύτα ενεργούσιν εντός του συνήθους πλαισίου της δραστηριότητός των.
6. Το γεγονός ότι εταιρεία τις, ούσα κάτοικος του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, ελέγχει ή ελέγχεται υπό εταιρείας, κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή διεξάγει εργασίας εν τω ετέρω τούτω Κράτει (είτε δια μονίμου εγκαταστάσεως είτε άλλως) δεν δύναται αυτό και μόνον να καταστήση εκατέραν των εταιρειών μόνιμον εγκατάστασιν της ετέρας.
7. Εις ας περιπτώσεις επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών πωλεί εις το έτερον Κράτος αγαθά κατασκευαζόμενα, συναρμολογούμενα, διασκευαζόμενα, συσκευαζόμενα ή

διανεμόμενα εις το έτερον τούτο Κράτος δι' επιχειρήσεώς τινος δια λογαριασμόν ή τη εντολή της πρώτης αναφερομένης επιχειρήσεως και

- α) εκατέρα επιχειρήσεις συμμετέχει αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, έλεγχον ή κεφάλαιον της ετέρας επιχειρήσεως ή
- β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, έλεγχον ή κεφάλαιον αμφοτέρων των επιχειρήσεων, τότε δια τους σκοπούς της παρούσης συμβάσεως η πρώτη αναφερομένη επιχείρησις θα θεωρήται ότι έχει μόνιμον εγκατάστασιν εις το έτερον Κράτος και ότι διεξάγει εμπόριον ή ασχολείται με εργασίας εις το έτερον τούτο Κράτος μέσω της μονίμου αυτής εγκαταστάσεως.

Άρθρον 5

1. Εισόδημα εξ ακινήτου ιδιοκτησίας δύναται να φορολογηθή εις το Συμβαλλόμενον Κράτος όπου ευρίσκεται η τοιαύτη ιδιοκτησία.
2. Ο όρος «ακίνητος ιδιοκτησία» καθορίζεται συμφώνως προς τους νόμους του Συμβαλλομένου Κράτους εν τω οποίω ευρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία. Ο όρος ούτος περιλαμβάνει εν πάση περιπτώσει παραρτήματα και παρακολουθήματα (accessory) της ακινήτου ιδιοκτησίας, ζώα κτηνοτροφίας και εξοπλισμόν χρησιμοποιούμενον εις την γεωργίαν και δασοκομίαν, δικαιώματα εφ' ων εφαρμόζονται αι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας περί εγγείου ιδιοκτησίας, επικαρπίαν επί ακινήτου περιουσίας και δικαιώματα μεταβλητών ή παγίων καταβολών έναντι επεξεργασίας ή δικαιωμάτων επεξεργασίας μεταλλευτικών κοιτασμάτων ή πηγών ή άλλου φυσικού πλούτου. Πλοία, σκάφη και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητος ιδιοκτησία.
3. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται επί εισοδήματος προερχομένου εξ αμέσου χρήσεως, εξ ενοικιάσεως ή χρήσεως υφ' οιανδήποτε ετέραν μορφήν της ακινήτου ιδιοκτησίας.
4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται ωσαύτως επί εισοδήματος εξ ακινήτου ιδιοκτησίας επιχειρήσεώς τινος και επί εισοδήματος εξ ακινήτου ιδιοκτησίας χρησιμοποιουμένης δια την παροχήν επαγγελματικών υπηρεσιών.

Άρθρον 6

1. Τα κέρδη επιχειρήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω, εκτός εάν η επιχείρησις διεξάγη εργασίαν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει μέσω μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως. Εάν η επιχείρησις διεξάγη εργασίας, ως ανωτέρω, τα κέρδη ταύτης δύναται να φορολογηθούν εν τω ετέρω Κράτει, αλλά μόνον κατά το μέρος τούτων το προερχόμενον εκ της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως.
2. Εάν επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διεξάγη εργασίας εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει μέσω μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως, θεωρείται εις έκαστον Κράτος ότι ανήκουν εις την μόνιμον εγκατάστασιν, τα κέρδη άτινα υπολογίζεται ότι θα επραγματοποιούντο υπ' αυτής, εάν αυτή απετέλει διάφορον και ανεξάρτητον επιχείρησιν, ασχολουμένην με την αυτήν ή παρομοίαν δραστηριότητα, υπό τα αυτάς ή παρομοίας συνθήκας και ενεργούσαν τελείως ανεξαρτήτως από της επιχειρήσεως της οποίας αποτελεί μόνιμον εγκατάστασιν
Εάν αι εις την διάθεσιν των ενδιαφερομένων φορολογικών αρχών πληροφορίαί δεν είναι επαρκείς δια να καθορίσουν τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως, η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την εφαρμογήν της νομοθεσίας εκατέρου Κράτους, εν σχέσει με την υποχρέωσιν της μονίμου εγκαταστάσεως προς καταβολήν φόρου επί ποσού καθοριζομένου δι' υπολογισμού διενεργουμένου υπό της φορολογικής αρχής του Κράτους

τούτου. Νοείται ότι ο τοιούτος υπολογισμός θα διενεργήται καθ' ην έκτασιν αι εις την διάθεσιν της φορολογικής αρχής πληροφορία επιτρέπουν τούτο, συμφώνως προς την διατυπωμένην εις την παράγραφον ταύτην αρχήν.

3. Κατά τον καθορισμόν των κερδών της μονίμου εγκαταστάσεως εκπίπτονται τα έξοδα τα πραγματοποιούμενα δια τους σκοπούς της μονίμου εγκαταστάσεως περιλαμβανομένων των διοικητικών και διαχειριστικών εν γένει εξόδων, ούτω πραγματοποιούμενων, είτε εντός του Κράτους εις το οποίον ευρίσκεται η μόνιμος εγκατάστασις ή αλλαχού.
4. Εφ' όσον κατά την κρατούσαν εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών συνήθειαν, τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως καθορίζονται δια καταμερισμού των συνολικών κερδών της επιχειρήσεως εις τας διαφόρους αυτής πηγάς, αι διατάξεις της παρ. 2 ουδόλως εμποδίζουν το Συμβαλλόμενον τούτο Κράτος από του να καθορίση τα φορολογητέα κέρδη δια τοιούτου καταμερισμού, ως είθισται. Εν τούτοις, η χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμού δέν να είναι τοιαύτη, ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνον προς τας εν τω παρόντι άρθρω καθοριζόμενας αρχάς.
5. Ουδέν κέρδος θεωρείται ότι ανήκει εις μόνιμον εγκατάστασιν λόγω απλής αγοράς υπό της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως αγαθών ή εμπορευμάτων δια την επιχείρησιν.
6. Δια τους σκοπούς των προηγουμένων παραγράφων, τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως καθορίζονται δια της αυτής μεθόδου κατ' έτος, εκτός εάν υφίστανται βάσιμοι και επαρκείς λόγοι δια να γίνη το αντίθετον.
7. Εις ας περιπτώσεις εις τα κέρδη περιλαμβάνονται κατηγορίαί εισοδήματος περί των οποίων γίνεται μνεία ιδιαιτέρως εις έτερα άρθρα της παρούσης συμβάσεως, τότε αι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται υπό των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρον 7

1. Κέρδη προερχόμενα εκ της εκμεταλλεύσεως πλοίων εις διεθνή επικοινωνίαν δεν φορολογούνται ειμή εντός του Συμβαλλομένου Κράτους όπου είναι νηολογημένα τα πλοία ταύτα ή παρά του οποίου εφωδιάσθησαν τους τίτλους εθνικότητός των.
2. Κέρδη προερχόμενα εκ της εκμεταλλεύσεως αεροσκαφών εις διεθνή επικοινωνίαν, δεν φορολογούνται ειμή εντός του Συμβαλλομένου Κράτους όπου ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως των εργασιών της επιχειρήσεως.
Κατά συνέπειαν, η συντελεσθείσα δια της ανταλλαγής των από 16.11.1950 διακοινώσεων, συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και Ηνωμένου Βασιλείου, αφορώσα εις την απαλλαγήν των κερδών εκ της εκμεταλλεύσεως αεροσκαφών, εις ας διακοινώσεις συμπεριλαμβάνεται και η Κύπρος, δεν θα εφαρμόζεται κατά την διάρκειαν της ισχύος της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον 8

1. Εάν:
 - α) Επιχειρήσεις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών μετέχη αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησην, τον έλεγχον ή το κεφάλαιον επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή
 - β) τα αυτά πρόσωπα συμμετέχουν αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησην, τον έλεγχον ή το κεφάλαιον επιχειρήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, και εις εκατέραν των περιπτώσεων τίθενται ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων εις τας εμπορικές ή οικονομικές των σχέσεις όλοι διάφοροι εκείνων οίτινες θα ετίθεντο μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε οιαδήποτε κέρδη τα οποία, εάν δεν υπήρχον οι όροι ούτοι, θα επραγματοποιούντο υπό μιας εκ των επιχειρήσεων, αλλά λόγω των όρων τούτων δεν επραγματοποιήθησαν, δύνανται να περιληφθούν εις τα κέρδη της επιχειρήσεως εκείνης και να φορολογηθούν αναλόγως.
2. Εάν αι εις την διάθεσιν των ενδιαφερομένων φορολογικών αρχών πληροφορίαι δεν είναι επαρκείς δια να καθορίσουν, δια τους σκοπούς της παρ. 1 του άρθρου τούτου, τα κέρδη άτινα θα έδει να είχαν προκύψει εις μίαν επιχείρησιν, η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την εφαρμογήν της νομοθεσίας εκατέρου Κράτους, εν σχέσει με την υποχρέωσιν της επιχειρήσεως ταύτης προς καταβολήν φόρου επί ποσού καθοριζομένου δι' υπολογισμού διενεργουμένου υπό της φορολογικής αρχής του Κράτους τούτου. Νοείται ότι ο τοιούτος υπολογισμός θα διενεργήται καθ' ην έκτασιν αι εις την διάθεσιν της φορολογικής αρχής πληροφορίαι επιτρέπουν τούτο, συμφώνως προς την διατυπουμένην εις την παράγραφον ταύτην αρχήν.

Άρθρον 9

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα υπό εταιρείας κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύνανται να φορολογηθούν εις το έτερον τούτο Κράτος.
2. Εν τούτοις, τοιαύτα μερίσματα δύνανται να φορολογηθούν εν τω Συμβαλλομένω Κράτει εν τω οποίω είναι κάτοικος ή καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρεία, συμφώνως προς την νομοθεσίαν του Κράτους τούτου, αλλά ο ούτως επιβαλλόμενος φορολογικός συντελεστής δέον να μη υπερβαίνει το 25% του ακαθαρίστου ποσού των μερισμάτων.
Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την φορολογίαν της εταιρείας εν σχέσει προς τα κέρδη εξ ων καταβάλλονται τα μερίσματα.
3. Ο όρος «μερίσματα» ως χρησιμοποιείται εν τω παρόντι άρθρω σημαίνει εισόδημα εκ μετοχών, εκ μετοχών «επικαρπίας» ή δικαιωμάτων «επικαρπίας», εκ μετοχών μεταλλείων, εξ ιδρυτικών τίτλων ή εκ λοιπών δικαιωμάτων, εκτός χρεών ή απαιτήσεων, άτινα παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής εις τα κέρδη, ως και εισόδημα εξ ετέρων εταιρικών δικαιωμάτων εξομοιουμένων, δυνάμει της φορολογικής νομοθεσίας του Κράτους του οποίου τυγχάνει κάτοικος η ενεργούσα την διανομήν εταιρεία, προς το εκ μετοχών εισόδημα.
4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ων κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρή εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει, του οποίου η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρεία είναι κάτοικος, μόνιμον εγκατάστασιν με την οποίαν ο κάτοχος των μετοχών, δυνάμει των οποίων καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται στενώς. Εις την περίπτωσιν ταύτην εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 6.

5. Εάν εταιρεία, τυγχάνουσα κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, πραγματοποιή κέρδη ή εισόδημα εκ του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, το έτερον τούτο Κράτος δεν δύναται να επιβάλει φόρον επί των μερισμάτων άτινα καταβάλλονται υπό της εταιρείας εις πρόσωπα μη κατοικούντα εν τω ετέρω τούτω Κράτει ή να υπαγάγη τα αδιανεμήτα κέρδη της εταιρείας εις φόρον επί των αδιανεμήτων κερδών, ακόμη και εάν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανεμήτα κέρδη συνιστούν εν όλω ή εν μέρει ή εισοδήματα προκύπτοντα εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

Άρθρον 10

1. Τόκοι προκύπτοντες εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών και καταβαλλόμενοι εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύναται να φορολογηθούν εις το έτερον τούτο Κράτος.
2. Εν τούτοις, τοιούτοι τόκοι δύναται να φορολογηθούν εν τω Συμβαλλομένω Κράτει εν τω οποίω ούτοι προκύπτουσι, συμφώνως προς τον νόμον του Κράτους τούτου, αλλά ο ούτως επιβαλλόμενος φορολογικός συντελεστής δεν θα υπερβαίνει το 10% του ποσού των τόκων. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα καθορίσουν δι' αμοιβαίας συμφωνίας τας προϋποθέσεις εφαρμογής του περιορισμού τούτου.
3. Ο όρος «τόκοι», ως χρησιμοποιείται εν τω παρόντι άρθρω σημαίνει εισόδημα εκ Κρατικών χρεωγράφων, ομολογιών ή χρεωστικών τίτλων, ανεξαρτήτως εάν ούτοι εξασφαλίζονται ή ου δι' υποθήκης και ανεξαρτήτως εάν παρέχουν ή μη δικαίωμα συμμετοχής εις κέρδη, απαιτήσεις εξ οφειλών οιασδήποτε φύσεως ως επίσης και παν έτερον εισόδημα εξομοιούμενον, συμφώνως προς την φορολογικήν νομοθεσίαν του Κράτους, εν τω οποίω προκύπτει το εισόδημα, προς εισόδημα εκ δανεισθώντων χρημάτων.
4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται οσάκις ο δικαιούχος των τόκων, ων κάτοικος του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρεί εν τω ετέρω των Συμβαλλομένων Κρατών, εν τω οποίω προκύπτει ο τόκος, μόνιμον εγκατάστασιν μετά της οποίας η απαίτησις εξ οφειλής, εξ ης προκύπτει ο τόκος, συνδέεται στενώς. Εις την περίπτωσιν ταύτην εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 6.
5. Τόκοι θεωρούνται προκύπτοντες εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών εάν ο καταβάλλων είναι αυτό τούτο το Κράτος, πολιτική υποδιάρσεις, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους τούτου. Εάν όμως ο καταβάλλων τους τόκους, ανεξαρτήτως εάν ούτος είναι ή ου κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, έχει εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών μόνιμον εγκατάστασιν δια την οποίαν συνήφθη η οφειλή και εφ' ης καταβάλλονται οι τόκοι, οι τόκοι δε ούτοι βαρύνουν την μόνιμον ταύτην εγκατάστασιν, τότε οι εν λόγω τόκοι θεωρούνται προκύπτοντες εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις ο ευρίσκεται η μόνιμος εγκατάστασις.
6. Εάν, λόγω ειδικής σχέσεως μεταξύ καταβάλλοντος και δικαιούχου ή μεταξύ αμφοτέρων τούτων και άλλου τινός προσώπου, το ποσόν των καταβαλλομένων τόκων των αφορώντων την εξ οφειλής απαίτησιν, δια την οποίαν καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσόν το οποίον θα συνεφωνείτο μεταξύ οφειλέτου και δικαιούχου, ελλείψει τοιαύτης σχέσεως, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνον επί του τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Εν τη περιπτώσει ταύτη, το υπερβάλλον μέρος του καταβαλλομένου ποσού φορολογείται, συμφώνως προς την νομοθεσίαν εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των λοιπών διατάξεων της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον 11

1. Δικαιώματα προκύπτοντα εντός ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και καταβαλλόμενα εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους θα φορολογούνται μόνον εν τω ετέρω τούτω Κράτει.
2. Ο όρος «δικαιώματα», ως χρησιμοποιείται εν τω άρθρω τούτω, σημαίνει πληρωμάς πάσης φύσεως, γενομένης έναντι χρήσεως ή δικαιώματος χρήσεως συγγραφικού δικαιώματος φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, περιλαμβανομένων ταινιών προγραμμάτων τηλεοράσεως, ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής ή δια την χρήσιν ή δικαίωμα χρήσεως βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή δια πληροφορίας αφορώσας βιομηχανικήν, εμπορικήν ή επιστημονική εμπειρίαν.
3. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν θα εφαρμόζονται εάν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ως κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, διατηρή εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει, εν τω οποίω προκύπτουν τα δικαιώματα, μόνιμον εγκατάστασιν μετά της οποίας το δικαίωμα ή η ιδιοκτησία εξ ης πηγάζουσι ταύτα, συνδέονται στενώς. Εις την περίπτωσιν ταύτην εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 6.
4. Εις ην περίπτωσιν λόγω ειδικής σχέσεως μεταξύ καταβάλλοντος και λαμβάνοντος ή μεταξύ αμφοτέρων τούτων και άλλου τινός προσώπου, το ποσόν των καταβαλλομένων δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπ' όψιν της χρήσεως του δικαιώματος ή των πληροφοριών δια τας οποίας καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσόν το οποίον ήθελε συμφωνηθή μεταξύ καταβάλλοντος και λαμβάνοντος εάν δεν υπήρχε η εν λόγω σχέσις, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνο επί του τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Εις την περίπτωσιν ταύτην, το υπερβάλλον μέρος του καταβαλλομένου ποσού θα φορολογηται συμφώνως προς την νομοθεσίαν εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των λοιπών διατάξεων της παρούσης συμβάσεως.
5. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θα έχουν επίδρασιν τινά επί του δικαιώματος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών προς επιβολήν φόρου υπολογιζομένου επί συντελεστή μέχρι 5% επί του ακαθαρίστου ποσού οιοδήποτε είδους πληρωμής λαμβανομένης υπό κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους έναντι χρήσεως ή δικαιώματος χρήσεως κινηματογραφικών ταινιών (εκτός των ταινιών των προβαλλομένων εις την τηλεόρασιν).

Άρθρον 12

1. Κέρδη εξ απαλλοτριώσεως ακινήτου ιδιοκτησίας, ως καθορίζεται εν τη παραγράφω 2 του άρθρου 5, δύνανται να φορολογηθούν εις το Συμβαλλόμενον Κράτος, εις το οποίον ευρίσκεται η εν λόγω ιδιοκτησία.
2. Κέρδη εξ απαλλοτριώσεως κινητής ιδιοκτησίας αποτελούσης τμήμα της επαγγελματικής περιουσίας μονίμου εγκαταστάσεως την οποίαν ή επιχειρήσις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διατηρεί εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει ή εκ κινητής ιδιοκτησίας ανηκούσης εις σταθεράν βάσιν την οποίαν κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διαθέτει εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος προς τον σκοπόν παροχής επαγγελματικών υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των κερδών εκ της απαλλοτριώσεως της τοιαύτης μονίμου εγκαταστάσεως (μόνης ή ομού μετά της όλης επιχειρήσεως) ή της τοιαύτης σταθεράς βάσεως, δύνανται να φορολογηθούν εν τω ετέρω Κράτει.
Εν τούτοις, κέρδη εξ απαλλοτριώσεως πλοίων και αεροσκαφών εκτελούντων διεθνείς μεταφοράς και εκ κινητής ιδιοκτησίας ήτις συνδέεται με την λειτουργίαν των εν λόγω πλοίων και αεροσκαφών φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος, εις το οποίον

τα κέρδη εκ των προαναφερθέντων πλοίων και αεροσκαφών φορολογούνται, βάσει των διατάξεων του άρθρου 7 της παρούσης συμβάσεως.

3. Κέρδη εξ απαλλοτριώσεως οιασδήποτε περιουσίας πλην της μνημονευομένης εις τας παραγράφους 1 και 2 θα φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος του οποίου ο απαλλοτριών ιδιοκτήτης τυγχάνει κάτοικος.

Άρθρον 13

1. Εισόδημα κτώμενον υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή ετέρας ανεξαρτήτου δραστηριότητας παρομοίας φύσεως θα φορολογηται μόνον εν τω Κράτει τούτω εκτός εάν ούτος διατηρή τοιαύτην σταθεράν βάσιν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει προς τον σκοπόν της ασκήσεως της δραστηριότητός του. Εάν ούτος διατηρή τοιαύτην σταθεράν βάσιν, το εισόδημα δύναται να φορολογηθή εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει, αλλά μόνον καθ' ο μέρος τούτο προέρχεται εκ της σταθεράς ταύτης βάσεως.
2. Ο όρος «επαγγελματικάί υπηρεσίαί» συμπεριλαμβάνει ειδικώτερον ανεξαρτήτους επιστημονικάς, φιλολογικάς, καλλιτεχνικάς, εκπαιδευτικάς ή διδακτικάς δραστηριότητας, ως επίσης ανεξαρτήτους δραστηριότητας ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρον 14

1. Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 15, 17 και 18, μισθοί, ημερομίσθια και άλλαι παρομοίας φύσεως αμοιβαί κτώμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι εμμίσθου απασχολήσεως θα φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω, εκτός εάν η έμμισθος απασχόλησις ασκήται εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει. Εάν η έμμισθος απασχόλησις ασκήται ούτω, η εξ αυτής κτωμένη αμοιβή δύναται να φορολογηθή εν τω ετέρω Κράτει.
2. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 1 αποζημίωσις κτωμένη υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, έναντι εμμίσθου απασχολήσεως ασκουμένης εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει θα φορολογηται μόνον εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος εάν:
 - α) ο λαμβάνων ευρίσκεται εις το έτερον Κράτος δια χρονικήν περίοδον ή περιόδους μη υπερβαινούσας συνολικώς τας 183 ημέρας κατά το οικείον φορολογικόν έτος, και
 - β) η αποζημίωσις καταβάλλεται υπό ή δια λογαριασμόν εργοδότη ο οποίος δεν είναι κάτοικος του ετέρου Κράτους, και
 - γ) η αποζημίωσις να μη βαρύνη την μόνιμον εγκατάστασιν ή την σταθεράν βάσιν, την οποίαν ο εργοδότης διατηρεί εν τω ετέρω Κράτει.
3. Ανεξαρτήτως των προηγουμένων διατάξεων του παρόντος άρθρου, αποζημίωσις έναντι εμμίσθου απασχολήσεως παρεχομένης επί πλοίου ή αεροσκάφους εις διεθνείς μεταφοράς, δύναται να φορολογηθή εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον τα κέρδη εκ της εκμεταλλεύσεως του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται, βάσει των διατάξεων του άρθρου 7 της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον 15

Αμοιβαί διευθυντών και παρόμοιαί πληρωμαί κτώμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών υπό την ιδιότητά του, ως μέλους Διοικητικού Συμβουλίου εταιρείας, ήτις είναι κάτοικος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δύναται να φορολογηθούν εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

Άρθρον 16

Ανεξαρτήτως των διατάξεων των άρθρων 13 και 14 εισόδημα κτώμενον υπό προσώπων παρεχόντων υπηρεσίας δημοσίας ψυχαγωγίας, ως καλλιτεχνών θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεοράσεως και υπό μουσικών και αθλητών εκ της προσωπικής αυτών δραστηριότητος δύναται να φορολογηθή εν τω Συμβαλλομένω Κράτει όπου διεξάγεται η τοιαύτη δραστηριότης.

Άρθρον 17

Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 18, συντάξεις και άλλαι παρομοίας φύσεων αποζημιώσεις καταβαλλόμεναι εις κάτοικον ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι προσφερθείσης εμμίσθου υπηρεσίας θα φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω.

Άρθρον 18

1. Αμοιβαί, συμπεριλαμβανομένων συντάξεων, καταβαλλόμεναι υπό τινος Συμβαλλομένου Κράτους εις οιονδήποτε άτομον έναντι υπηρεσιών παρασχεθεισών εις το Κράτος τούτο κατά την άσκησιν λειτουργήματος Κυβερνητικού χαρακτήρος, φορολογούνται μόνον εις το Κράτος τούτο, εκτός εάν το άτομον είναι υπήκοος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, χωρίς να είναι επίσης υπήκοος του πρώτου μνημονευομένου Κράτους.
2. Αι διατάξεις της παραγράφου 1, δεν θα έχουν εφαρμογήν επί αμοιβών ή συντάξεων, δι' υπηρεσίας εχούσας σχέσιν με εμπόριον ή εργασίας ασκουμένας υπό ενός των Συμβαλλομένων Κρατών ή των προς τούτο εξομοιούμενων Οργανισμών.
Εις την περίπτωσιν ταύτην εφαρμόζονται αι διατάξεις των άρθρων 14, 15 και 17 της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον 19

1. Αποζημιώσεις την οποίαν άτομον ενός των Συμβαλλομένων Κρατών λαμβάνει εκ της αναλήψεως μελέτης ή ερεύνης ανωτέρας βαθμίδος ή δια διδασκαλίαν κατά το διάστημα προσωρινής διαμονής μη υπερβαινούσης τα δύο έτη, εις Πανεπιστήμιον, Ινστιτούτον Ερευνών, Σχολείον, Κολλέγιον ή έτερον παρόμοιον ίδρυμα εις το έτερον των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θα φορολογήται εις το Κράτος τούτο.
2. Χρηματικά ποσά, τα οποία λαμβάνει δια την συντήρησιν, εκπαιδευσιν ή εξάσκησιν του σπουδαστής ή μαθητευόμενος εις επάγγελμα, ο οποίος είναι ή ήτο κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και ο οποίος παραμένει εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει αποκλειστικώς και μόνον προς τον σκοπόν της εκπαιδεύσεως ή εξασκήσεώς του, δεν θα φορολογούνται εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος, εφ' όσον τα ποσά ταύτα καταβάλλονται εις αυτόν εκ πηγών ευρισκομένων εκτός του ετέρου τούτου Συμβαλλομένου Κράτους.
3. Αποζημιώσεις την οποίαν σπουδαστής ή μαθητευόμενος εις επάγγελμα, ο οποίος είναι ή ήτο κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, κτάται εξ εμμίσθου απασχολήσεως παρεχομένης υπ' αυτού εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος δια σκοπούς πρακτικής εξασκήσεώς του, δια περίοδον ή περιόδους μη υπερβαινούσας εν συνόλω τας 183 ημέρας κατά το οικείον φορολογικόν έτος, δεν θα φορολογούνται εις το έτερον τούτο κράτος.

Άρθρον 20

Εισόδημα προερχόμενον εκ πηγών εντός του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και κτώμενον υπό κατοίκου του ετέρου Συμβαλλόμενου Κράτους μη αναφερόμενον ρητώς εις τα προηγούμενα Άρθρα της παρούσης Συμβάσεως, θα φορολογήται εις το έτερον τούτο Κράτος.

Άρθρον 21

1. Οι νόμοι των Συμβαλλομένων Κρατών θα συνεχίσουν να έχουν εφαρμογήν επί της φορολογίας του εισοδήματος του προκύπτοντος εις εκάτερον των Συμβαλλομένων Κρατών εκτός αντιθέτου ρητής προβλέψεως εν τη παρούση συμβάσει. Οσάκις εισόδημά τι φορολογείται εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη, η αποφυγή της διπλής φορολογίας θα επιτυγχάνεται συμφώνως προς τας διατάξεις των κατωτέρω παραγράφων του άρθρου τούτου.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της ελληνικής φορολογικής νομοθεσίας εν σχέσει με την παρεχομένην έκπτωσιν υπό μορφήν πιστώσεως έναντι του ελληνικού φόρου, του καταβλητέου εις εδάφη εκτός της Ελλάδος φόρου, ο κυπριακός φόρος ο καταβλητέος συμφώνως προς την φορολογικήν νομοθεσίαν της Κύπρου, είτε αμέσως είτε εμμέσως δια παρακρατήσεως, εν σχέσει προς εισόδημα προερχόμενον εκ πηγών εντός της Κύπρου, θα παρέχεται ως πίστωσης έναντι του ελληνικού φόρου του καταβλητέου επί του εισοδήματος τούτου. Εάν το εισόδημα τούτο είναι σύνηθες μέρος καταβαλλόμενον υπό εταιρείας κατοίκου Κύπρου, η πίστωσης θα λαμβάνη υπ' όψιν (πλέον του κυπριακού φόρου εν σχέσει με το μέρος) τον κυπριακόν φόρον τον καταβλητέον υπό της εταιρείας εν σχέσει με τα κέρδη της, και, εάν τούτο είναι μέρος καταβαλλόμενον εις προνομιούχους μετοχάς αντιπροσωπεύοντος αμφοτέρα, ήτοι μέρος εις σταθερόν συντελεστήν, εις τον οποίον δικαιούνται αι μετοχαί και πρόσθετον συμμετοχήν εις τα κέρδη, ο κυπριακός φόρος, ούτω καταβλητέος υπό της εταιρείας, θα λαμβάνηται ομίως υπ' όψιν καθ' ο μέρος το μέρος υπερβαίνει τον σταθερόν τούτον συντελεστήν.
3. Δια τους σκοπούς της παραγράφου 2, ο όρος «καταβλητέος κυπριακός φόρος» θεωρείται ότι περιλαμβάνει:
 - α) Τον κυπριακόν φόρον όστις θα έδει να καταβάλλετο επί οιωνδήποτε κερδών ή τόκων, απαλλασσομένων ή εξαιρουμένων του κυπριακού φόρου λόγω παροχής φορολογικών κινήτρων.
 - β) Τον κυπριακόν φόρον όστις θα έδει να παρεκρατείτο εξ οιωνδήποτε μερισμάτων καταβαλλομένων εκ κερδών απαλλασσομένων ή εξαιρουμένων του κυπριακού φόρου λόγω παροχής φορολογικών κινήτρων.
4. Τηρουμένων των διατάξεων της φορολογικής νομοθεσίας της Κύπρου, εν σχέσει με την παρεχομένην έκπτωσιν υπό μορφήν πιστώσεως έναντι του κυπριακού φόρου του καταβλητέου εις εδάφη εκτός της Κύπρου φόρου, ο ελληνικός φόρος ο καταβλητέος συμφώνως προς την φορολογικήν νομοθεσίαν της Ελλάδος, είτε αμέσως είτε εμμέσως δια παρακρατήσεως, εν σχέσει προς εισόδημα προερχόμενον εκ πηγών εντός της Ελλάδος, θα παρέχεται ως πίστωσης έναντι του κυπριακού φόρου του καταβλητέου επί του εισοδήματος τούτου.

Εάν το τοιούτον εισόδημα είναι σύνηθες μέρος καταβαλλόμενον υπό εταιρείας κατοίκου Ελλάδος, η πίστωσης θα λαμβάνη υπ' όψιν (πλέον του ελληνικού φόρου εν σχέσει με το μέρος) τον ελληνικόν φόρον τον καταβλητέον υπό της εταιρείας εν σχέσει με τα κέρδη της και, εάν τούτο είναι μέρος καταβαλλόμενον εις προνομιούχους μετοχάς αντιπροσωπεύοντος αμφοτέρα, ήτοι μέρος εις σταθερόν συντελεστήν, εις τον οποίον δικαιούνται αι μετοχαί και πρόσθετον συμμετοχήν εις τα κέρδη, ο ελληνικός φόρος, ούτω

τούτω Κράτει από την επιβαλλομένην φορολογίαν επί επιχειρήσεων του ετέρου τούτου Κράτους ασχολουμένων με την αυτήν δραστηριότητα.

Η παρούσα διάταξις δεν δύναται να ερμηνευθή ως υποχρεώνουσα το Συμβαλλόμενον Κράτος να χορηγή εις κατοίκους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους οιασδήποτε προσωπικάς εκπτώσεις, απαλλαγάς και μειώσεις φορολογικής φύσεως λόγω πολιτικής καταστάσεως ή οικογενειακών υποχρεώσεων τας οποίας χορηγεί εις του ιδικούς του κατοίκους.

4. Επιχειρήσεις του ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, των οποίων το κεφάλαιον εν όλω η εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, αμέσως ή εμμέσως, υπό ενός ή περισσοτέρων κατοίκων του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δεν θα υποβάλλωνται εις το πρώτον μνημονευθέν Συμβαλλόμενον Κράτος εις οιαδήποτε φορολογίαν ή οιαδήποτε σχετική μεταχείρισιν διάφορον ή επαχθεστέραν της φορολογίας και της σχετικής μεταχειρίσεως εις ας υποβάλλονται ή ενδέχεται να υποβληθώσιν άλλαι παρόμοιαι επιχειρήσεις του εν λόγω πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.
5. Εν τω παρόντι άρθρω ο όρος «φορολογία» σημαίνει τους φόρους οι οποίοι αποτελούν αντικείμενον της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον 23

1. Εάν κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών θεωρή ότι αι ενέργειαι του ενός ή και αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών έχουν ή θα έχουν δι' αυτόν ως αποτέλεσμα την επιβολήν φορολογίας μη συναδούσης προς την παρούσαν σύμβασιν, ούτος, ανεξαρτήτως των μέσων θεραπείας των προβλεπομένων υπό των εθνικών νόμων των εν λόγω Κρατών, δύναται να θέση την περίπτωσίν του υπ' όψιν της αρμοδίας αρχής του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου τυγχάνει κάτοικος.
2. Η αρμοδία αρχή οφείλει, εάν η αντίρρησις θεωρηθή βάσιμος και δεν είναι εις θέσιν η ίδια να δώσει την κατάλληλον λύσιν, να επιλύσει την περίπτωσιν δι' αμοιβαίας συμφωνίας μετά της αρμοδίας αρχής του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους προς τον σκοπόν της αποφυγής φορολογίας μη συναδούσης προς την σύμβασιν.
3. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών οφείλουν να επιλύωσι δι' αμοιβαίας συμφωνίας οιασδήποτε δυσχερείας ή αμφιβολίας ανακυπτούσας εκ της ερμηνείας ή της εφαρμογής της συμβάσεως. Δύνανται επίσης να συμβουλευώνται αλλήλας δια την αποφυγήν της διπλής φορολογίας εις περιπτώσεις μη προβλεπομένας υπό της συμβάσεως.
4. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών δύναται να επικοινωνούν μεταξύ των απ' ευθείας προς τον σκοπόν επιτεύξεως συμφωνίας υπό την έννοιαν των προηγουμένων παραγράφων. Εάν κρθή σκόπιμον να λάβη χώραν προφορική ανταλλαγή γνώμων, δι' επίτευξιν συμφωνίας, η ανταλλαγή αυτή δύναται να πραγματοποιηθεί μέσω επιτροπής αποτελουμένης εξ αντιπροσώπων των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλομένων Κρατών.

Άρθρον 24

1. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών θα ανταλλάσσουν σχετικά πληροφορίας αναγκαίας δια την εφαρμογήν της παρούσης συμβάσεως και των εσωτερικών νόμων των Συμβαλλομένων Κρατών οίτινες αναφέρονται εις φόρους αποτελούοντας αντικείμενον της παρούσης συμβάσεως καθ' ην έκτασιν η φορολογία αυτή συνάδει προς την παρούσαν σύμβασιν.
Οιαδήποτε πληροφορία ούτως ανταλλασσομένη θα θεωρήται απόρρητος και δεν θα αποκαλύπτεται εις οιαδήποτε πρόσωπα ή αρχάς ετέρας πλην εκείνων αίτινες είναι

επιφορτισμένοι με την βεβαίωσιν ή είσπραξιν των φόρων, περιλαμβανομένων και των επιφορτισμένων με τον δικαστικόν προσδιορισμόν τούτων και οίτινες φόροι αποτελούν αντικείμενον της συμβάσεως.

2. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 εις ουδεμίαν περίπτωσηιν θα έχωσι την έννοιαν επιβολής επί ενός των Συμβαλλομένων Κρατών της υποχρεώσεως:
 - α) Να εφαρμόζη διοικητικά μέτρα ευρισκόμενα εις αντίθεσιν προς τους νόμους ή την διοικητικήν πρακτικήν αυτού ή του ετέρου των Συμβαλλομένων Κρατών.
 - β) Να χορηγή στοιχεία τα οποία δεν παρέχονται βάσει των νόμων ή της συνήθους διοικητικής διαδικασίας αυτού ή του ετέρου των Συμβαλλομένων Κρατών.
 - γ) Να παρέχη πληροφορίας αίτινες ήθελον αποκαλύψει οιονδήποτε συναλλακτικόν, επιχειρηματικόν, βιομηχανικόν, εμπορικόν ή επαγγελματικόν απόρρητον ή επαγγελματικήν μέθοδον ή πληροφορία, η αποκάλυψις των οποίων θα ήτο αντίθετος προς την δημοσίαν τάξιν (ordre public).

Άρθρον 25

Ουδέν εν τη παρούση συμβάσει θέλει επιδράσει επί των φορολογικών προνομίων των διπλωματικών ή προξενικών υπαλλήλων οίτινες διέπονται υπό των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου ή των διατάξεων ειδικών συμφωνιών.

Άρθρον 26

1. Η παρούσα σύμβασις θα επικυρωθή και οι τίτλοι κυρώσεως θα ανταλλαγώσιν εις Αθήνας το ταχύτερον δυνατόν.
2. Η ισχύς της συμβάσεως άρχεται άμα τη ανταλλαγή των τίτλων κυρώσεως και αι διατάξεις ταύτης θα εφαρμοσθούν επί εισοδημάτων προκυψάντων κατά ή μετά την πρώτην ημέραν του Ιανουαρίου του έτους 1967.

Άρθρον 27

Η παρούσα σύμβασις θα παραμείνει εν ισχύι μέχρις ότου καταγγελθή υφ' ενός των Συμβαλλομένων Κρατών. Εκάτερον των Συμβαλλομένων Κρατών δύναται να καταγγείλη την σύμβασιν δια της διπλωματικής οδού κατόπιν επιδόσεως ειδοποιήσεως περί λήξεως ισχύος, τουλάχιστον εξ μήνας προ του τέλους οιουδήποτε ημερολογιακού έτους.

Εν τοιαύτη περιπτώσει η σύμβασις παύει ισχύουσα δια τα εισοδήματα τα προκύπτοντα κατά ή μετά την πρώτην ημέραν του Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους, όπερ έπεται του έτους εντός του οποίου επεδόθη η ειδοποίησις λήξεως της ισχύος.

Εγένετο εν Αθήναις εις διπλούν σήμεραν την 30ήν Μαρτίου του έτους 1968 εις την Ελληνικήν γλώσσαν.

Δια την Κυβέρνησιν
του Βασιλείου της Ελλάδος

Δια την Κυβέρνησιν
της Κύπρου

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Ν. ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗΣ